

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-124(3)/17/JK

Warszawa, 20 listopada 2017 r.

DECYZJA DIH-1/79/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 poz. 1257), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1063), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Kazimierza Feszczuka od decyzji Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu nr 64/2017 z dnia 20 września 2017 r. (nr akt sprawy: ŻNG.8361.208.2017), na podstawie której przedsiębiorcom Kazimierzowi Feszczukowi i Damianowi Feszczukowi, prowadzącym działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą Cukiernia Warszawska Spółka cywilna Feszczuk Kazimierz Feszczuk Damian w Nysie, wymierzono solidarnie karę pieniężną w wysokości 1.500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu ośmiu partii artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej,
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 13 – 17 lipca 2017 r. przez inspektorów reprezentujących Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu, zwanego dalej również „Opolskim WIIH”, w cukierni mieszczącej się w Otmuchowie przy ul. Rynek 16, należącej do przedsiębiorców Kazimierza Feszczuka i Damiana Feszczuka, prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą Cukiernia Warszawska Spółka cywilna Feszczuk Kazimierz Feszczuk Damian w Nysie, zwanych dalej również „stronami”, sprawdzono m.in. prawidłowość oznakowania ośmiu partii lodów oferowanych do sprzedaży luzem, o łącznej wartości 1.434 zł, tj. pod nazwą:

1. CZEKOLADA MIĘTA, w ilości 3 kg, wartości 180 zł;
2. CYTRYNOWE, w ilości 3 kg, wartości 180 zł;
3. azzurro, w ilości 2,4 kg, wartości 144 zł,

4. ORZECHOWE, w ilości 5,2 kg, wartości 312 zł,
5. ZIELONE JABŁUSZKO, w ilości 2,7 kg, wartości 162 zł,
6. o smaku śmietankowym, w ilości 3 kg, wartości 180 zł,
7. truskawkowa, w ilości 2,1 kg, wartości 126 zł,
8. CZEKOLADA, w ilości 2,5 kg, wartości 150 zł,

wnosząc zastrzeżenia do tego oznakowania z uwagi na brak podania w miejscu sprzedaży w sposób bezpośrednio dostępny dla konsumenta finalnego:

- nazwy albo imienia i nazwiska producenta, co stanowiło naruszenie § 19 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie znakowania*”,
- wykazu składników, w tym składników lub substancji powodujących alergię lub reakcje nietolerancji, co stanowiło naruszenie § 19 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia w sprawie znakowania w związku z art. 9 ust. 1 lit. c oraz art. 44 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011, s. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 1169/2011*”.

Ponadto, w przypadku lodów pod nazwą azzurro stwierdzono, że ich nazwa uniemożliwia rozpoznanie rodzaju (smaku) lodów, co stanowiło naruszenie § 19 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie znakowania.

W trakcie kontroli nie okazano oznaczeń handlowych dla lodów oferowanych pod nazwą CZEKOLADA MIĘTA, azzurro oraz ZIELONE JABŁUSZKO. Dodatkowo, dokonując sprawdzenia przestrzegania przepisów art. 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury z zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L 31 z 01.02.2002, s. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2002*”, stwierdzono brak dokumentu dostawy dla wszystkich ośmiu ww. partii lodów.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 17 lipca 2017 r. (nr akt kontroli: ŻNG.8361.208.2017).

Wobec stwierdzonych nieprawidłowości, pismem z 21 sierpnia 2017 r., Opolski WIIH zawiadomił przedsiębiorców Kazimierza Feszczuka i Damiana Feszczuka, prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą Cukiernia Warszawska Spółka

cywilna Feszczuk Kazimierz Feszczuk Damian w Nysie, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu ośmiu partii niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Pismem tym poinformowano również stronę o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz wezwano do przekazania informacji o osiągniętych w roku poprzednim obrotach i przychodach.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr 64/2017 z dnia 20 września 2017 r. (nr akt sprawy: ŻNG.8361.208.2017), Opolski WIIH wymierzył przedsiębiorcom Kazimierzowi Feszczukowi i Damianowi Feszczukowi, prowadzącym działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą Cukiernia Warszawska Spółka cywilna Feszczuk Kazimierz Feszczuk Damian w Nysie, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy, karę pieniężną w wysokości 1.500 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu ośmiu partii niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Pismem z 2 października 2017 r., przedsiębiorca Kazimierz Feszczuk, prowadzący wraz z Damianem Feszczukiem działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą Cukiernia Warszawska Spółka cywilna Feszczuk Kazimierz Feszczuk Damian w Nysie, złożył do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o odstąpienie od kary lub zmniejszenie jej do minimum. Strona podniosła, że stwierdzone nieprawidłowości wynikały z jej złego stanu zdrowia. Ponadto strona podkreśliła, że prowadzone przez nią przedsiębiorstwo znajduje się w trudnej sytuacji finansowej.

Pismem z 25 października 2017 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorców Kazimierza Feszczuka i Damiana Feszczuka, prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą Cukiernia Warszawska Spółka cywilna Feszczuk Kazimierz Feszczuk Damian w Nysie, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 poz. 1257), zwanej dalej „k.p.a.”, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strony nie skorzystały z przysługującego im prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia 1169/2011, podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych.

W myśl art. 8 ust. 5 ww. rozporządzenia, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Art. 8 rozporządzenia 1169/2011 stanowi wyjaśnienie zakresów odpowiedzialności podmiotów za informacje przekazywane konsumentom na temat żywności, o której to odpowiedzialności mowa w art. 17 rozporządzenia 178/2002. Zgodnie z art. 17 ust. 1 tego rozporządzenia, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W myśl art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej, jakość handlowa to cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Rozporządzenie 1169/2011, w art. 6 stanowi, że każdemu środkowi spożywczemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności zgodnie z tym rozporządzeniem.

Rozporządzenie w sprawie znakowania w § 19 ust. 1 pkt 1, 2 oraz 3 stanowi, że w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniach sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się m.in. nazwę środka spożywczego wskazaną w sposób określony w art. 17 rozporządzenia 1169/2011, nazwę albo imię i nazwisko producenta, wykaz składników – zgodnie z art. 18–20 rozporządzenia 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia (składniki alergenne).

Zgodnie z § 19 ust. 2 ww. rozporządzenia, informacje, o których mowa w ust. 1, podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

Przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy wskazuje natomiast, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, uwzględnia stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji stwierdził, że w przypadku ośmiu partii lodów oferowanych do sprzedaży luzem na dotyczących ich wywieszkach brak było nazwy albo imienia i nazwiska producenta, wykazu składników, w tym składników alergennych oraz w przypadku lodów azzurro nazwy umożliwiającej rozpoznanie ich rodzaju (smaku). Biorąc powyższe pod uwagę, Opolski WIIH uznał, że strona dopuściła się naruszenia wymagań prawa żywnościowego w stopniu uzasadniającym wymierzenie jej kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej w wysokości 1.500 zł.

Odwołując się od decyzji, strona nie kwestionuje ustaleń kontroli oraz przyznaje, że wiedziała o obowiązujących przepisach w zakresie oznakowania w miejscu sprzedaży produktów bez opakowań, jednak nie uczyniła tego ze względu na swój stan zdrowia. Jednocześnie strona podniosła, że nazwa lodów azzurro nie jest nazwą wymyśloną przez nią, a nazwą producenta. Ponadto strona poinformowała, że prowadzona przez nią firma jest na krawędzi bankructwa. W związku trudną sytuacją strona wniosła o odstąpienie od wymierzonej jej kary lub obniżenie jej do minimum.

Odnosząc się do argumentów strony, zauważyć należy w pierwszej kolejności, że art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań prawa żywnościowego. Wskazuje się, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie przepisów. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot

nałożonych prawem obowiązków. Odpowiedzialność obiektywna jest więc niezależna od jakichkolwiek okoliczności. Podsumowując, wprowadzenie do obrotu niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych skutkuje wydaniem przez organ decyzji administracyjnej wymierzającej karę pieniężną w przewidzianej w ustawie o jakości handlowej wysokości (art. 40a ust. 1 pkt 3). W przypadku zaś niewielkiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu organ może wydać decyzję odstąpieniu od wymierzenia kary (art. 40a ust. 5c ww. ustawy). Zaznaczyć należy jednak, że nawet w sytuacji wystąpienia przesłanek do odstąpienia od wymierzenia kary, organ nie ma obowiązku zastosowania art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej.

Nieprawidłowe oznakowanie stanowi niedopełnienie obowiązku zapewnienia zgodności oferowanych produktów z wymogami powszechnie obowiązującego polskiego i europejskiego prawa żywnościowego. Prawo to nie przewiduje możliwości zwolnienia się z tego obowiązku i stanowi, że jego celem jest ochrona interesów konsumentów. Strona jako podmiot, który wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze oferowane do sprzedaży bez opakowań, jest odpowiedzialna za informacje na temat tej żywności i ponosi w związku z tym odpowiedzialność za ich obecność i rzetelność. Nie ulega wątpliwości, że strona w niniejszej sprawie nie zapewniła konsumentom informacji o oferowanych lodach, co ma szczególnie istotne znaczenie zwłaszcza w przypadku osób z różnego rodzaju nietolerancjami pokarmowymi, które z tego względu muszą unikać pewnych składników (składniki alergenne). Tym samym strona odpowiada na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej za wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej.

Mając więc na uwadze powyższe, problemy zdrowotne strony nie są przesłanką do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zauważyć należy, że strona zatrudnia pracowników, a ci również mają obowiązek znać obowiązujące w zakresie prawa żywnościowego przepisy i je stosować. Prezes UOKiK podkreśla, że to podmioty działające na rynku spożywczym decydują o organizacji pracy w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą i za to odpowiadają oraz że organizacja ta nie może odbywać się ze szkodą dla konsumenta i w żadnym wypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej. W przedmiotowej sprawie, z uwagi na naruszenie interesów konsumentów w związku z oferowaniem im nieprawidłowo oznakowanych w miejscu sprzedaży produktów, zarówno organ pierwszej instancji, jak i odwoławczy nie mogły zastosować ww. art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej.

Odnosząc się natomiast do argumentu strony, iż nazwa lodów azzurro jest nazwą producenta, a nie jej, Prezes UOKiK wskazuje, że odpowiedzialność za zgodność produktów z przepisami prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej ponoszą wszyscy uczestnicy obrotu tymi produktami, w tym także strona, jako sprzedawca detaliczny, co wynika wprost z treści art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002, w świetle którego, podmioty

działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności i pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Nie ma przy tym znaczenia, na którym etapie stwierdzona niezgodność powstała (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 grudnia 2016 r., sygn. akt II GSK 1140/15). Zapewnienie zgodności produktów z przepisami prawa żywnościowego spoczywa więc nie tylko na producencie. Ponadto w myśl art. 8 ust. 5 rozporządzenia 1169/2011, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Powyższe przepisy należy rozumieć szeroko, iż każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym, począwszy od producenta, aż do sprzedawcy detalicznego, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia zgodności oferowanej żywności z wymogami prawa żywnościowego.

Prezes UOKiK wskazuje, że organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości wymierzanej kary pieniężnej, zgodnie z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, biorą pod uwagę stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych. W przedmiotowej sprawie, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Prezes UOKiK stwierdził, że Opolski WIIH, wymierzając karę pieniężną w sposób prawidłowy ocenił poszczególne przesłanki zawarte w ww. art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, co wpłynęło na wysokość wymierzonej kary pieniężnej, tj. zastosował sankcję, która jest proporcjonalna do wielkości kontrolowanego podmiotu oraz stwierdzonych nieprawidłowości.

Przy ocenie stopnia szkodliwości czynu polegającego na wprowadzeniu do obrotu trzech ww. partii produktów o niewłaściwej jakości handlowej, organ wziął pod uwagę, że nieprzekazanie konsumentom informacji o produktach, naruszało ich interesy i prawa, gdyż brak rzetelnej wiedzy w tym zakresie utrudniał im dokonanie właściwego wyboru, zgodnego z ich oczekiwaniami. Oznakowanie oferowanych przez stronę produktów powinno natomiast zawierać rzetelne informacje, aby konsumenci mogli dokonać świadomego wyboru. Brak takiego wyboru przekłada się na naruszenie zarówno ekonomicznych, jak i zdrowotnych interesów konsumenta. Nieprawidłowe oznakowanie stanowi niedopełnienie obowiązku zapewnienia zgodności oferowanych produktów z wymogami powszechnie obowiązującego polskiego i europejskiego prawa żywnościowego. Prawo to nie przewiduje możliwości zwolnienia się z tego obowiązku i stanowi, że jego celem jest ochrona interesów konsumentów. Wskazać w tym miejscu należy, że szczególnie brak podania składników alergicznych mógł mieć istotne znaczenie dla zdrowia konsumentów.

Mając na uwadze zakres naruszenia Opolski WIIH trafnie wskazał, iż charakter tego naruszenia był istotny z punktu widzenia interesów i praw konsumentów, gdyż nie zapewniono im rzetelnych informacji o produktach. Informacja o produkcie stanowi jeden z elementów jakości handlowej, wobec czego brak wymaganych informacji o produktach, narusza interesy konsumentów.

Uwzględniając przesłankę dotychczasowej działalności kontrolowanego przedsiębiorcy na rynku spożywczym, organ pierwszej instancji wziął po uwagę, że dotychczas nie nakładano na stronę kar pieniężnych za naruszenie przepisów prawa żywnościowego.

Wielkość obrotów i przychodu – Prezes UOKiK, jako organ odwoławczy, uwzględnił dokumenty podatkowe przekazane przez stronę przy odwołaniu z 2 października 2017 r. i stwierdził, że strona zalicza się do grupy mikroprzedsiębiorców [art. 104 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, z późn. zm.)]. Opolski WIIH, z racji wpłynięcia ww. dokumentów już po wydaniu i doręczeniu skarżonej decyzji, ustalił wielkość obrotów strony na podstawie szacowania w oparciu o przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.), zwanej dalej „*Ordynacją podatkową*”.

Wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych – wartość zakwestionowanych artykułów rolno-spożywczych wynosiła 1.434 zł.

Mając na uwadze powyższe, w przedmiotowej sprawie najniższy możliwy wymiar kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wynosi 500 zł, natomiast najwyższy – 7.170 zł, wyrażony jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych ww. ośmiu partii artykułów rolno-spożywczych o łącznej wartości 1.434 zł (tj. 5 x 1.434 zł). W omawianym przypadku Opolski WIIH wymierzył stronie karę w wysokości 1.500 zł, czyli nieznacznie powyżej jednokrotnej wartości zakwestionowanych produktów.

Wobec powyższego, z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów regulujących jakość handlową artykułów rolno-spożywczych skutkujące znacznym naruszeniem interesów konsumentów, Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za zmianą decyzji organu pierwszej instancji, uznając, że w tym przypadku kara będzie skutecznym środkiem do skłonienia strony do przestrzegania obowiązującego prawa. Z uwagi na naruszenie interesów konsumentów w związku z oferowaniem im niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zarówno organ pierwszej instancji, jak i odwoławczy nie mógł zastosować art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej.

Podkreślić należy, że zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, kary mające zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania.

Prezes UOKiK wskazuje również, że sytuacja majątkowa strony może być wzięta pod uwagę dopiero po terminie, gdy niniejsza decyzja stanie się ostateczna. W myśl art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności podatku (kary) lub rozłożyć zapłatę podatku na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Należy zaznaczyć, że kara pieniężna staje się zaległością w sytuacji, gdy nie zostanie uiszczona w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszechynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
  4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.), art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 z późn. zm.).

Otrzymują:

1. Kazimierz Feszczuk
ul. Żytomierska 5
48-340 Nysa
2. Damian Feszczuk
ul. Żytomierska 5
48-340 Nysa
3. Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Opolu
4. a/a

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski